

Återljud från sångens värld.
Sånger och poem utgifne af K.R.
Kjellström. Eg...

Kjellström, Claes Robert,

81 G Br.

*Återljöd
1896*

ÅTERLJÖD

FRÅN SÅNGENS VÄRLD

SÅNGER OCH POEM

UTGIFNE AF

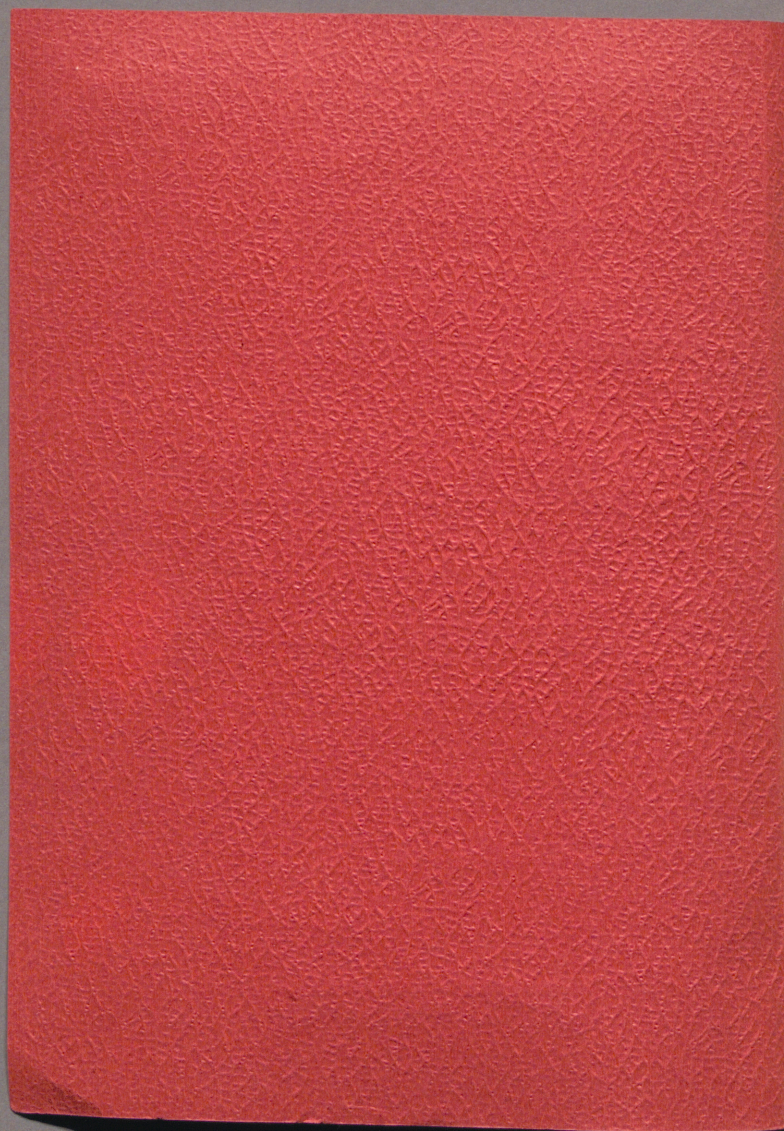
K. R. KJELLSTRÖM

EGET FÖRLAG

J. JAHNS BOKTRYCKERI, JÖNKÖPING.

1896.

ÅTERLJUD

FRÅN SÅNGENS VÄRLD

SÅNGER OCH POEM

UTGIFNE AF

K. R. KJELLSTRÖM

EGET FÖRLAG

J. JAHNS BOKTRYCKERI, JÖNKÖPING.

1896.

1. Det finns ej bättre.

Mel.: O att med tusen tungors ljud etc.

Det finns ej bättre tröst i nöd,
Än orden af Guds namn:
»Jag är din hjälp, din sköld, ditt stöd,
Jag är ock lifvets brunn.»

Det finns ej bättre trygghet än,
Att hvila vid Guds ord
Och hafva Jesus till sin vän,
Re'n här på denna jord.

Det finns ej någon bättre frid,
Än den som Jesus ger,
Den lugnar hjärtats storm och strid
Blott jag på Jesus ser.

Det finns ej någon bättre sång,
Än sången om Guds lamm,
Som dog för syndare en gång
På korsets hårda stam.

Det finns ej bättre utsigt här,
Än detta Jesu tal:
De skola vara där jag är
I himlens brölloppsal.

Det finns ej någon bättre tröst
För dig betryckta själ,
Än hvila ut vid Jesu bröst,
Som allt för dig gjort väl.

2. Tro på Jesus!

Mel.: Sjung evangelium om Jesus etc.

Hafven förtroende till Jesus!
 Berömmen hans dyra namn!
 Jesus, som frälsning oss bringar,
 Då vi fly i hans famn.

Kör: Ha nu förtroende till Jesus!
 Du, som betungad är.
 Han har din synd re'n utplånat.
 Din frälsare är när.

Hafven förtroende till Jesus!
 Han räddar ur all nöd.
 Tro, att hans blod alltid renar,
 Förlossar från evig död.

Hafven förtroende till Jesus!
 Ty tron dig seger ger —
 Tro och du undfår den frälsning,
 Som syndens magt slår ner.

Hafven förtroende till Jesus!
 Han alltid trofast är.
 Aldrig han sviker sina löften,
 Han lyckligt hem oss bär.

3. Jesu ljufva namn.

O Jesus hur ljuft är ditt namn!
 Det talar om frälsning, försoning.
 Det är nu min fridsälla hamn,
 Mitt fäste, min tryggaste boning.

Hur godt, att på Jesus få tro,
 I trångmål till honom få ila.
 Hos Jesus få fridlösa ro,
 Hos honom de trötte få hvila.

Tro Jesus, betungade själ!
 Då synder och sorger försvinna;
 Ty Jesus han vill dig så väl.
 Hos honom du sällhet kan finna.

Jesunamnet gör mig så nöjd.
 Det tröstar ett oroligt hjärta.
 Det alltid mig fyller med fröjd.
 Det stillar min oro och smärta.

Jesunamnet seger ock ger
 I strider mot fiender alla,
 Då satan det namnet blott ser,
 Så måste han fly eller falla.

I Jesus jag lefver och dör,
 I Jesus jag redan är salig.
 Min Jesus till himlen mig för
 Och där får jag glädje otalig.

Och där uti himmelens höjd
 Jag skall detta namnet besjunga,
 I evig ovanskelig fröjd
 Med ledig och jublande tunga.

4. Pilgrimmens sång.

Ack hvilken fröjd och lycka
 Jag salig är och tror;
 Att Gud är nu min fader
 Och Jesus är min bror,
 Och därför vill jag sjunga uppå mitt enkla vis
 Och gifva Herren Jesus och Gud mitt lof och pris.

Nu är jag stadd på resa
 Från jordens mörka land,
 Upp till det rätta hemmet
 På Kaanans sälla strand.
 Väl hota synd och faror och nöd rätt mången gång,
 Men glad jag ändå sjunger en pilgrims hemlandssång.

Om resan är besvärlig
 Och vägen synes lång,
 Då sjunger jag och spelar
 En hoppfull hemlandssång;
 Ty sängen den förskingrar all oro, sorg och strid
 Och skänker stundom hjärtat båd' glädje, hopp och frid.

Så trygg jag hemåt vandrar
 Till himlens sälla land,
 Ty ledd jag är beständigt
 Af Jesu säkra hand,

Snart torde han mig hemta till himlen, som sin brud.
Då får ock jag iklädas en härlig segerskrud.

När brud och brudgum mötas
Och bruden blir upplyft
I nya stadens kamrar
Blir det i himlen tyst —
Serafers sång skall tystna, kerubers likaså,
Men bruden börjar sjunga och gyllne harpan slå.

Den sång som då uppstämmes
Är »lammets nya sång»
Och alla uti korus
Begynna på en gång:
»Blott du är värdig hafva båd' ära, storhet, magt,
Ty fienderna alla du hafver nederlagt».

5. Låt upp.

Din frälsare kommer från himlens ort.

Låt upp, låt upp!

Han stanna vill i ditt hus; dess port

Låt upp, låt upp!

Han nådefullt väntat i nattens rägn.

Låt upp, låt upp!

Han kärleksfullt sluter dig i sitt hägn.

Låt upp, låt upp!

Hans blick är godhet, hans röst ger frid.

Låt upp, låt upp!

Han stillar blödande hjärtans strid.
Låt upp, låt upp!

Märk, hvar han kommer och finner hus,
Ack hör, ja hör!
Så blir det sabbat och frid och ljus.
Ack hör, ja hör!

Emanuel heter den vännen god,
Låt upp, låt upp!
För dig han gjutit sitt dyra blod.
Låt upp, låt upp!

Du vill ju hafva i hjärtat ro,
Låt upp, låt upp!
Och vill du lycklig på jorden bo,
Låt upp, låt upp!

Och vill du alltid Guds vägar gå?
Låt upp, låt upp!
Och vill du ändtligen himlen nå?
Låt upp, låt upp!

Och låta upp är, att taga mot
Guds nåd tag mot!
Hans evigt gällande syndabot
Tag mot, tag mot!

Är du ej sådan du önskar bli?
Likväl låt upp!
Han sjelf dig renar och gör dig fri,
Låt upp, låt upp!

6. Jesus dig kallar.

Dyre vän, som borta går
 Uti synden år från år.
 Vet du ej, att syndens lön
 Är en faslig nöd och död?

Kör: Skynda dig till Jesus kom.
 Vill du lefva o, vänd om!
 Lyssna Jesus dig kallar ju!
 Stanna för alla finns frälsning nu,
 Kom och två dig i blodet,
 Som renar dig från all synd!

Dyre vän Gud kallar dig,
 Ropar: »barn vänd om till mig;
 Jag vill frälsa, leda så,
 Att du himmelen må nå.»

Dyre vän Gud nödgar dig,
 Genast lämna syndens stig.
 Nådatiden snart är slut.
 Snart du torde lefvat ut.

Dyre vän hvad händer då,
 När du skall för domen stå?
 Du har brutit Herrens bud.
 Säg, hvad kan du svara Gud?

Nu är salighetens dag.
 Tro på Jesu dyra lag!
 Tro och undfå dopets bad!
 Visst du frälsas och blir glad.

7. Hvad Herren fordrar.

Lydnad och trohet här
 Jesus af dig begär,
 Om du skall målet nå
 Och bland de frälsta stå.

Aldrig du kommer rätt,
 Om du ej har beträdt
 Vägen, som Jesus gått,
 När han till ära nått.

Endast i Jesu spår
 Vägen till lifvet går.
 Tänker på annan väg
 Du vinna lycka säg?

Aldrig det lyckas dig,
 Att på en orätt stig,
 Vinna Guds härlighet,
 Njuta af salighet.

Tiden är dyr och kort,
 Dröm den ej tanklöst bort;
 Ännu det sägs: »vänd om»,
 Snart skall det blifva dom.

Kära gör nu ditt val;
 Ty för hvart fåfängt tal
 Skall du till ansvar stå,
 Herren har talat så.

Ändra ditt sinne nu
 Jesus dig kallar ju —

Tro och låt döpa dig!
Vandra den smala stig.

Lönen du får blir stor,
Om du af hjärtat tror,
Följer Guds ord i allt,
Hvilket han oss befallt.

Hvad är förnedring här
Gent mot att hälsas där,
Såsom en Jesu vän
Uti uppståndelsen.

O, må vi lefva så,
Att vi på skyar få
Möta med glädje stor,
Den, som i höjden bor.

Den, som nu ära har
Och är i Jesus kvar,
Höre, hvad anden än
Säger församlingen!

8. Ett steg till Jesus.

Endast ett steg till Jesus.
Ack, hvarför dröjer du?
Kom och fall ned för honom.
Bekänn din synd just nu!

Kör: Endast ett steg, endast ett steg.
Kom han väntar dig!
Kom, dina synder beklaga!

Han vill till barn dig taga.
Försumma nu icke nåden,
Som Jesus bjuder dig!

Endast ett steg till Jesus —
Med öppen famn han står.
Haf endast lit till ordet!
Och lif och frid du får.

Endast ett steg till Jesus,
Ett steg från död till lif.
Tiden flyr bort, beslut dig
Och Gud ditt hjärta gif!

Endast ett steg till Jesus.
Kom nu och säg så här:
»Frälsare kär jag kommer
Mig tag sådan jag är.»

9. Kom till mig.

Kom till mig, så Jesus säger,
Just till dig, du sorgsna själ.
Allt är redo, *allt* jag äger
Tro nu mig; jag vill dig väl!

Är du trött af sorg och möda?
Kom till mig och hvila ut!
Säg farväl till lustar snöda!
Då din nöd först tager slut.

Fritt jag gifver lifvets vatten,
Hvilket släcker själens brand.

Gifver ljus i mörka natten.
Tro! och du ser himlens strand!

Lär af mig och du skall finna
Svar på lifvets frågor mång',
Härlighetens krona vinna,
Fyllas skall din själ med sång.

10. Jesus dog för dig.

Hör, Jesus dog för dig!
Helt offrade han sig,
På det du må bli fri
Från död och slaveri.

Kör: Se Jesus Krist Guds lamm,
Som dog på korsets stam!

Han kom från ljusets värld
Hit ned och gjorde väl.
Var ren från syndens flärd
Uti sin helga själ.

Han gick här flera år
Och tog på sig din nöd,
Fick många djupa sår,
Då han för dig vardt död.

För dig så svårt han led,
Ja mer än sägas kan,
När han i döden stred
Och full förlossning vann.

Ack offra dina år,
 Åt Jesus skänk ditt lif;
 Med all hvad du förmår,
 Dig helt åt Jesus gif!

Då skall helt visst en gång,
 När slutad är din strid,
 Du sjunga lammets sång
 I himlens ljufva frid.

11. Källan.

I Zion finns en källa god,
 Som går från tronen fram
 Och syndar'n tvagen i dess flod
 Är fri från syndens skam.
 Kör: Och nu jag tror, att Jesu blod
 Fullkomligt rena kan;
 Ty när jag såg på lifvets flod,
 Förlossning, frid jag fann.

I elfte stunden rövvar'n fann
 Den källan öppen fri;
 Och där kan du fast ond, som han,
 Från synden renad bli.

Och se'n jag såg den källan klar,
 Som går från sårens flöd
 Guds kärlekshaf mitt ämne var
 Och blir så till min död.

Då i en sång så härligt skön
 Guds frälsning prisas skall;
 Ty Jesus får sin mödas lön
 Af folk och släkter all.

12. Du kan bli frälst.

Anden, bruden säga kom,
 Den det hör, han vände om!
 Den där törstar, kom i dag,
 Lifvets dryck för intet tag!

Allt är redo, skynda kom!
 Hör, förlorad son, vänd om!
 Nådens dag är snart förbi,
 Då kan du ej frälsad bli.

Fångna själ, i synden snärjd,
 Vakna, se din hemska färd!
 Torde minst ha tänkt på det —
 Döden går i dina fjät.

Kanske tror du allt är väl,
 Pröfva dig, o, dyra själ!
 Är du ej födt ofvanfrån,
 Saknas lifvet i Guds son.

Denna stund kan allt bli väl.
 Tro på Jesus, dyra själ!
 Han dig bjuder: »kom till mig,
 Synderna förlåtas dig!»

Här ditt hjärta mången gång
 Slits af syndalifvets tvång.
 Ack, hvad mödar, sorg och strid,
 Tro på Jesus, får du frid!

Stanna, lyssna, Jesus vill
 Än en gång dig säga till:
 »Kom till mig, jag ger dig ro.
 Låt mig i ditt hjärta bo!»

Har du varit Jesu vän,
 Men gått bort, o, kom igen!
 Kom och allt blir åter väl;
 Gud välsigna skall din själ.

13. Jesus frälsar dig.

Är det någon här, som gråter likt Maria?
 Kör: Tro då på Jesus, han frälsar dig.
 Lof och ära till den gode Guden!
 Gerna Herren Gud förbarmar sig.

Är det någon här, som sjunker liksom Petrus?

Är det någon här, så blind, som Bartimeus?

Är det någon här, som tviflar liksom Thomas?

Är det någon här, förlorad och förtviflad?

14. Rum för dig.

Det finns än rum i himlens fröjdesal,
 Dess glädje vinkar dig från jordens kval.

Kör: Rum, rum, än rum;
 Stig in frimodigt nu!

Den är snart slut din dyra tid så kort.
 Snart dödens ängel tar dig hastigt bort.

Kom, förrän tankens gyllne skål blir bräckt!
 Kom, för'n du känner dödens kalla fläkt!

Kom, innan livvets silfvertråd går af!
 Kom nu, så har du Gud till ljus och staf.

Re'n samlas många uti Guds palats.
 Kom broder, syster, du har också plats.

All himlens rikedom ock blifver din,
 Om du vill komma, kämpa. Kronan vinn!

Nu finns det rum, ack, syndare stig på,
 Ty snart det ljuder: rum finns ej att få.
 Ej rum, ej rum, o, fasans rop, ej rum!

15. Blicka upp!

Blicka upp, dyre vän, till din frälsare kär,
 Endast han hjälpa kan, som är alltid dig när.
 Alla dagar han sagt, att han med dig skall bli.
 Blicka upp, ja se upp och i sonen var fri.

Då jag är svag, så är han stark; nu bor jag trygg
 på fridens mark,

Nu är jag salig hvarje stund på löftets ankargrund.

Han heter underlig och råd, stor i nåd, rik på nåd
 Och hjälte stark, som stillar strid och gifver evig frid.
 Vid konungars och furstars fall han är dock den,
 han vara skall.

Hans Herradöme evigt är, han rättvis spira bär.

Och om en ganska liten tid, liten tid, liten tid,
 Så slutas evigt jordens strid och jag far hem i frid.
 Gud mig och mina bördor bär, hans kärlek stark
 som döden är.

Och snart jag inför honom står och segerkronan får.

---

17. Jag är en kristen.

Jag är en kristen och vill det vara,
 Tills sol och måne ej växla mer.
 Jag är en kristen, du hör mig svara,
 Om hela världen mig beler.
 Jag är en kristen å hjärtats vägnar,
 Jag tror på Kristus, se där mitt skäl.
 Min första kärlek jag honom ägnar;
 Han är det värd, ty han frälst min själ.

Jag är en kristen, gudomligt under,
 Att arme syndarn blef frälst af nåd.
 Jag är en kristen, trots mänskofunder,
 Trots lärostrider och onda råd.
 Jag är en kristen, mitt hemland ligger
 Långt bortom gränsen för synd och nöd,

Där ingen längre om smulor tigger,
Ty alla äta af samma bröd.

Jag är en kristen, o, att blott alla
I sanning trodde på Jesus Krist.
Då skulle djefvulens skyddsvärn falla,
Och slut det blefve på synd och brist.
Må vi påskynda den stora dagen,
Då Herren ensam regera får
Med bruden sin, ifrån jorden tagen,
I härlighet, till en evig vår.

18. Den bästa platsen.

Den bästa platsen vid bönestunden.
Är väl den närmsta vid korsets fot;
Ty där ser själen klart frälsningsgrunden
Och manas först till rätt syndabot.
Där synes Jesus osägligt lida
För arme syndaren korsets död.
Där höres orden vid korsets sida:
»Det är fullkomnad», som fadern böd.

Säg mig en plats, där som syndarn dömde
Kan full benådning och frälsning få!
Den är vid korset, där frälsarn tömde
Rättvisans kalk, på det syndarn må
Förlossning, frid och försoning finna;
Med honom lefva i härlighet.
Ack, dömda själ, här kan du ock vinna,
Hvad som behöfves till salighet.

Tro Jesu ord, hvilket tydligt säger:
»Allt, *allt* är redo, för intet tag!

Vid korsets fot haf blott nu ditt läger,
 Ty så är faderens välbehag.
 Där är du trygg under alla faror,
 Som stundom hota, förfära dig.
 En gång skall Jesus bland himlens skaror
 Då säga: »väl gjordt, nu kom till mig!»

Vid Jesu hjärta där gifves hvila
 För trötta själen i sorg och strid.
 O, må till honom *du* genast ila.
 Som längtar, söker nu efter frid;
 Ty god är platsen vid Jesu hjärta,
 När synden tynger nu sargad själ.
 Dit får du komma med all din smärta.
 Vid Jesu hjärta blir allting väl.

19. I Herrens tempelgård.

Hur ljuft det är att komma till Herrens tempelgård,
 Där Herrens troгна blomma som liljor i hans vård;
 Ty där de skära kalkar för Gud helt öppna stå,
 Och himmelsk dagg dem svalkar, att lif och kraft de få.

Hur ljuft, i Andens enhet att dem tillsammans se,
 I trohet och i renhet sitt offer Herren ge.
 När de Guds lof upphöja på denna fridens ort,
 Hvem vill då längre dröja och stanna vid dess port?

Träd in att se och smaka, hur ljuftig Herren är,
 Att bedja och att vaka med hans utvalda här!
 Där ute lefver flärden, så glädjelös och tom;
 Ack, ringa fröjd ger världen emot Guds helgedom.

20. Ur Davids 84 Ps.

Å huru ljuf din boning sälla,
 Herre all nåds och fridens källa!
 Dit mitt hjärta längtar
 Och till dig jag trängtar
 O, Herre Zebaoth!

Svalan ett hemvist hafver funnit,
 Sparfven sitt trygga näste vunnit.
 Fröjd och ro har Anden
 Invid altarranden
 I Herrens helgedom.

Säll den som bor i dina gårdar,
 Hvilken du Herre nådigt vårdar.
 Säll den dig beprisar
 För all nåd du visar
 Uti ditt tempelhus.

Säll den i dig sin starkhet funnit
 Och uti dig sin seger vunnit.
 Den går ej tillbaka,
 Som fått se och smaka
 Guds nåd i Jesus Krist.

Går vägen än i tåredalen,
 Snart slutar den i fröjdesalen.
 Då skall Gud dig hugna,
 Fullt ditt hjärta lugna
 Invid sin kärleksbarm.

En dag i himlen re'n är vorden
 Bättre än tusen dar på jorden.

Jag i Herrens gårdar
 Hellre dörren vårdar
 Än bor med världen här.

Herren är sol och sköld för alla,
 Som här i tron hans namn åkalla.
 Må vi honom ära,
 Tack och offer bära
 Alltid i Jesu namn.

21. Ur Davids 103 Ps.

Lofva Herren min själ;:
 Lofva Herren allt det i mig är!
 Lofva Herren min själ;:
 Och förgät ej hvad godt han beskär.

Han din synd plånar ut,
 Gör på brister helt slut
 Och från grafven förlöser dit lif.
 Krönt med nåd du skall bli
 Af barmhertighet fri.
 Herren därför ock äran helt gif!

Han, som mättar din själ
 Med sitt goda jämväl,
 Tills som örnen du yngras på nytt;
 Rätt dig skaffar för visst
 Med sitt domslut till sist.
 Sjung, ty snart har all nöd från dig flytt!

Ej beständigt han går
 Med oss för domstol svår,
 Ty han vredgas ej evigt, o nej!
 Med oss handlar han ej
 Efter synderna; nej
 Och hemsöker missgerningar ej.

Så hög himmelen är
 Öfver jordklotet här.
 Är hans nåd också mäktig och stor.
 Öfver den, blott mot den.:
 Hvilken fruktar för honom och tror.

Så långt öster nu är
 Ifrån vester, så där,
 Låter han synden vara från oss.
 Så gör Herren vår Gud,
 Då vi tro på hans bud
 Han då skiljer synden fjärran från oss.

Ty han minnes ännu,
 Hvilket verk jag och du
 Ännu äro, blott aska och stoft.
 Och vår lifstid är kort,
 Blommar upp och går bort
 Liksom gräs, som på marken ger doft.

Rätt man går frisk om kind,
 Kommer isande vind
 Och man faller och synes ej mer,
 Men Guds nåd räcker ut
 Alla tidsåldrars slut.
 De rättsinnade nåden han ger.

Ofvan himmelens sol
 Har han uppställt sin stol
 Och hans rike skall herska en gång
 Öfver allt på vår jord
 Ifrån söder och till nord.
 Lofva Herren min själ med din sång!

I hans änglar, som gå
 Såsom hjältar, I mån,
 När I hören och gören hans ord,
 Stämma in med min själ,
 Sjunga högt, sjunga väl,
 Så det höres från himmel till jord!

Lofven Herren I med,
 Skaror ställda i led,
 I som gören hans vilja med fröjd!
 Ingen mun vare stum!
 Hjälpen mig på hvart rum,
 Att lofsjunga vår Gud uti höjd!

22. Saligt folk.

Du sälla folk, som sagt farväl till världen,
 Som upp till himlens land re'n ställer färden,
 Låt dig ej dåras mer af synden, flärden,
 Ditt mål är himlen. Halleluja!

För dig allt jordens guld så litet väger,
 Ty dina skatter du i ordet äger.
 Snart skall ock du, som Gud i ordet säger,
 Hans rike ärfva. Halleluja!

Hur världen dömer dig betyder föga.
 Till världens domare uti det höga
 Lyft du i tron förtröstansfullt ditt öga!
 Han är din fader. Halleluja!

När du af törnen här får blöda
 I kamp mot världen och dess lustar snöda,
 Glöm ej, att kort är tidens vedermöda,
 Men glädjen evig. Halleluja!

Blir det dig trångt bland dem, som hata friden,
 Vill modet stundom vackla under striden;
 Din prøfvotid är ju så snart förliden.
 Snart kommer Jesus. Halleluja!

Om dystra moln för dig nu solen dölja,
 Går ock din väg igenom storm och bölja,
 Så frukta ej, din Jesus skall dig följa
 I trofast kärlek. Halleluja!

Tag helt frimodigt blott en dag i sänder;
 Och hvad för öfrigt dig på resan händer,
 Din Gud för dig allt till det bästa vänder.
 Väl må du sjunga: Halleluja!

Ja sjung och jubla högt, du frälsta skara!
 Din Gud är med dig, hvem kan mot dig vara?
 Han skall mot ondskans makter dig försvara.
 Din hjälp är Herren. Halleluja!

Glöm ej, att arftet är åt dig förvaradt,
 Det bästa vinet Jesus åt dig sparat.
 I evighetens ljus allt blir förklaradt,
 Som mörkt här synes Halleluja:

Så lyft då blicken högt uppöfver gruset!
 Fly mörkrets väg och vandra städs' i ljuset!
 Se vägen öppen är till fadershuset,
 Snart är du hemma. Halleluja!

23. Redo var.

Pilgrim, som mot himlens land
 Klar öfver öknens brand,
 Vill du höra liten sång
 På din väg, så svår och trång?
 Sången handlar om det land,
 Där Guds folk med palm i hand
 Inför Gud och lammet står,
 Sjungande på harpor slår.

Vägen dit är törnströdd, smal,
 Går i nådens tåredal,
 Men den vidgar sig till slut,
 Och då får du hvila ut.
 Här är oro, möda, strid,
 Men hos Gud är fröjd och frid.
 Här är natt och sorger mång,
 Men där ljus och änglars sång.

När oss döden skiljer åt
 Under hjärtesorg och gråt,
 Där vi mötas få igen
 Under jubel hos vår vän.
 Här vill allting dra oss bort,
 Här är lyckan spridd och kort,

Men hos Jesus tryter ej
 Roligheten vår, o nej.

Här vi aldrig rätt förstå,
 Huru Gud kan älska så,
 Men i himlen blir det klart,
 Allt gör Gud där uppenbart.
 O, hvad salighet hos Gud!
 Bruden kläds i strålars skrud.
 Inför lammet står han glad
 I Guds rikes hufvudstad.

Bäst vi gå och sucka här
 Tärda af en mängd besvär,
 Komma änglarna med bud.
 Att vi få gå hem till Gud.
 Broder, syster redo var
 Till att flytta alla dar;
 Ty du skall för Jesus stå,
 När du tänker minst därpå.

24. Jesus är min.

Nu har det ingen nöd, Jesus är min,
 Han för min skull vardt död, Jesus är min.
 Och tviflar du därpå, så fråga honom då,
 Ty han har tvätt mig själf, i lifvets klara elf.

Nu fruktar jag ej dö, Jesus är min.
 Han tvätt mig hvit som snö, Jesus är min.
 Och det helt visst är sant, ty jag har Andens pant
 Och är en Kristi brud, som snart får skåda Gud.

Kan du icke fjerran fara,
 Bort till hednafälten gå,
 Nödställd broder kan du finna
 Hamna vid din dörr också.
 Kan ej tusenden du gifva,
 Enkans skärf du gifva kan,
 Och det lilla du ger Jesus
 Såsom dyrbart aktar han.

Har du ej en änglatunga,
 Likt en Paulus tala kan,
 Du kan säga: Jesus älskar
 Och för alla blödde han.
 Kan du ej med domens åskar
 Skrämma syndaren till bot,
 Kan du dock de späda barnen
 Leda fram till korsets fot.

Kan ej väktare du vara,
 Stående på bergens topp,
 Visande på himlavägen,
 Bjuda alla lif och hopp;
 Du kan med din bön och kärlek
 Göra, hvad dig Herren bjöd.
 Du kan lik en Hur och Aaron
 Vara en profet till stöd.

Om ej bland de högt uppsatte
 Lärare du vara kan,
 »Föd små lammen», Jesus sade,
 Tag dig gladt de ringa an!
 En gång skola just måhända
 De du ledt med vänlig hand,

Likt juveler pryda kronan,
Som dig räcks i himlens land.

Akta dig, att fåfängt klaga:
Jag förmår ej någonting,
När nu Mästaren dig kallar,
Själur dö här rundt omkring.
Tag det värf, som Jesus bjuder;
Låt hans kärlek tvinga dig.
Svara strax, när Herren kallar:
Här är jag, sänd mig, sänd mig!

26. För den trötte.

När vandrigen i världen känns dig tung,
Och syndens mörker dig omringar;
Gör då, som fågeln uppå grenen: Sjung;
Ty sången ger åt själen vingar.
Och vill du lära, hur högt de bära,
Så lyft ditt hjärta ur gruset!
Låt se'n din gåfva hans godhet lofva,
Som dig vill föra till ljuset.

Väl kan dig tiden ofta synas lång
Och stundom äfven öfverflödig,
Men fyller lifvet du med bön och sång,
Du finna skall hvar timma nödig;
Ty Herren lofvat för livvets gåfva,
Som han dig lämnat till öfning
För tron och hoppet i vandringsloppet,
Du har att vänta dig pröfning.

Har du till plogen en gång satt din hand,
 O, se då icke mer tillbaka!
 Vill du uppnå det evigt goda land,
 Du måste tidens flärd försaka
 Samt lefva tuktigt, i allt gudfruktigt,
 Ej dig förnöja med världen.
 I tron mottaga den nådig aga,
 Gud dig vill gifva på färden.

Om vägen stängs af nöd och brist ibland,
 Blif ej försagd, Gud är dig nära.
 Är du på resa till det goda land,
 Vill Gud ock ända hem dig bära,
 Där hungrar ingen i syskonringen,
 Ty Gud förser där rikligt alla.
 Med lifvets manna; hans ord är sanna,
 Må vi för honom re'n nedfalla!

Var därför glad för hvarje dag, som går:
 Den för dig närmare till friden.
 Ur ögat torka hvarje sorgens tår
 Och tacka Gud för nådatiden!
 Fly i hans armar, som sig förbarmar:
 Den gode herden för fåren!
 Dit får du ila och finna hvila,
 Ja, lif och hälsa i såren.

Och när en gång din vandringstid är all,
 Då får du ändtligt fadren möte;
 Hur outsäglig, härlig, ljuf då skall
 Dig friden blifva i hans sköte.
 Se'n får du sjunga med änglatunga
 Bland serafim deras sånger.

Ej nöd, ej fara skall sedan vara,
Och ingen brist, ingen ånger.

27. Mitt hem.

Mitt hem är ej på jorden bland sorger och besvär,
Jag är som mina fäder, en gäst och främling här.
Men i min faders rike en boning väntar mig,
Hvars like man aldrig sett på jorden.

Kör: Kära hem, o, ljufva hem!

Sköna stad, Guds fasta stad!

Där änglaskaran sjunger så glad halleluja.

O, hvad frid, där finns ej strid.

O, hvad fröjd, jag blir så nöjd

Inom de perleportarne klara.

Som seglar'n uti stormen med längtan ser mot land,
Så längtar jag till hemmet på himlens sköna strand.
Dit stormens brus ej hinner och vågens svall ej når
Och intet hjärta lider af saknad.

En vinning skön det blifver att lämna jordens mull,
I evighet få vandra på gatorna af gull
Och i den nya sången med jubel stämma in
Till ljufva harpotoner så klara.

28. Med Jesus hem.

Af gudomlig kärlek stor Jesus vill oss leda hem
Till det land, där själf han bor, bortom Jordan.

Tröttad fot, som sårats här, finner ljuflig hvila där,
När som himlen hunnen är bortom Jordan.

Kör: Bortom Jordan, uti himlen!

O hvad ljuflig hvila där, Herren Jesus oss beskär.

Bortom Jordan, bortom Jordan,

Då vår himmel hunnen är bortom Jordan.

Genom villsam öken här Jesus leder väl oss hem,
Till att vara honom när uti himlen.

Nattens eldmoln är hans spår, Han om dag i moln-
stad går,

Tills han lyckligt himlen når, bortom Jordan.

Med sin starka kärlekshand Jesus leder ända hem
Till det sköna lifvets land bortom Jordan.

Där vid lifvets flod vi gå, lifvets frukter få vi då,
Ingen död oss mer skall nå uti himlen.

Trygga uti lust och nöd vi med Jesus vandra hem,
Tills vi frälsta från all död hunnit himlen.

Öfver vågors vilda sång Han oss för till änglar mång,
Där vi evigheten lång tjena honom.

29. Lyft dig min själ.

Lyft dig min själ till Nebos höjder!

Där du i tron ser löftets land.

Ljufvaste ord oss ekot bringar,

Hemlandstoner från den andra strand.

Lyssna, hör, hur de sjunga i Eden!

Inför tronen de harporna slå.

Med martyrer och alla, som vunnit,
 De för evigt nu jublande stå.
 Kör: Önskar du att få möta de dina
 På den stranden, dit sorgen ej når;
 Önskar du att med änglarne sjunga:
 Följ då villigt i frälsarens spår.

Kristen, lyft upp din blick mot Zion,
 Glöm ej din skatt i himlen skön,
 Om du till döden finnes trogen,
 Härlig blifver då din segerlön.
 I den stad, där Guds härlighet strålar,
 Du bland helgon och änglar får bo.
 Där om seger du evigt får sjunga,
 Där den trötte får hvila och ro.

Ständigt framåt i tron vi hasta
 Frukta ej dödens mörka flod!
 Jesus skall hjälpa oss igenom,
 Han oss tröstar, gifver kraft och mod.
 När till sist andra stranden vi hunnit,
 Härliga hem där ej solen går ner;
 Då vi sjunga med dem, som vi älskat,
 Hemma, hemma — vi skiljas ej mer!

30. Johannes på Patmos.

Lyssna, stilla, tyst!
 Patmos fjärrbelägna strand
 Nyss af vågen kysst
 Log i aftonsolens brand.
 Ensam och likväl

Ej i ensamhet
 Där med hänryckt själ
 Gick en Guds profet.

Jätteklippan hård,
 Dit blott tanken vänner bar,
 Nu till tempelgård
 Vigd af Gud för siar'n var.
 Plötsligt för hans syn
 Tempelportarne
 Öppnas uti skyn
 Af den evige.

Strålars gyllne ljus
 Genom stjärnerymden sprang,
 När likt vågors brus
 Och basuners dofva klang
 »Stig hit upp» det ljud —
 Upp från klippan kal,
 Upp till ljuset's flöd
 I Guds tempelsal.

Där i strålars dans
 Hämförd nu Johannes fann,
 Hur i rägnbågsglans
 Gyllne tempeltronen brann.
 Hörde tordönsskall
 Och ett glashaf såg,
 Hvilket likt kristall
 Framför tronen låg.

Tronens härskare
 Högt sin kungaspira bar,
 Där han strålande

Lik en jaspis, sarder var,
 Triumferande.
 Krönte helgon mång'
 Harposträngarne
 Stämde till sin sång.

Skaran segerglad
 Inför tronen kronorna
 Kastade och kvad:
 »Du är värdig äran ha!
 Du som magten bär.
 Kraft och starkhet all
 Du som var och är
 Och som komma skall.»

Slätas så igen
 Tempelportar, synen svann, —
 Sången tystnat, men —
 Patmosklippans helgon brann,
 Utaf längtan tård
 Upp till härlighet
 Hän från dödsdömd värld.
 Till odödlighet.

Åter vågen slår
 Vemodsfyllt mot Patmos strand,
 Inspirerad går
 Sankt Johannes där på land.
 Nyss hans öga såg
 Lif och härlighet; —
 Nu för honom låg
 Dödens ödslighet.

Själ i trångbodd värld,
 Stig hit upp! Det återstår
 Dig en himmelsfärd.
 Himlens tempelklocka slår
 Kallande i dag:
 »Kom, kom äfven du!»
 Hennes sista slag
 Ljuder kanske nu.

31. Sång från 1700-talet.

Ingen hinner fram till den eviga ron,
 Som sig ej eldigt framtränger.
 Själen måste utstå en kamp för den tron,
 Hvarpå vår salighet hänger.
 Porten kallas »trång» och vägen heter »smal».
 Hela Herrens nåd är fri liksom ditt val,
 Men här gäller kämpa, ja kämpa sig fram,
 Eljest blir himmelen förlorad.

Hindren äro många, gör motstånd min själ,
 Satan dig nåden ej unnar.
 Träng dig framom allt, som vill hindra ditt väl,
 Lämna de världsliga brunnar!
 Lyd ej världens röst, som ropar: Följ med oss!
 Ty, min kära själ, du måste då förgås.
 Nej, för Kristi kärlek jag gifver det råd:
 Strid i Guds kraft för din krona!

Härlighetens himmel är värd all din flit,
 Värd all din bön, all din längtan.
 Ingen ångrar sig, som väl hunnit dit,

Kronan förtjenar din trängtan.
 Därför vakna upp, och se dig flitigt om!
 Laga dig tillreds för Herrens stora dom!
 Bröllopskläder fordras af hvar och en själ,
 Som in i staden vill komma.

Aldrig blir du insläppt i himmelens land, —
 Skriften det tydligen säger —
 Aldrig kastas ankar på himmelens strand,
 Om icke troslof du äger.
 Tron skall rädda dig, så vidt du räddas skall,
 Därför käre hör och res dig från ditt fall!
 Bättra dig och tro Jesu ljufviga ord!
 Detta, ja detta är vägen.

Lars Linderoth

32. Evighetsmorgonen.

Snart skola nattens skuggar fly,
 Snart skall en härlig morgon gry,
 Evighetssolen stråla klart,
 Allt i dess ljus blir uppenbart.
 Då får min själ bada i ljus
 Fri ifrån jordens stoft och grus,
 Och i en ny, ljuf harmoni
 Sorgernas missljud lösta bli.

Tron har nu öfvervunnit allt,
 Som gjorde hjärtat mörkt och kallt.
 Kärlekens eld i hvarje barm
 Brinner för evigt ren och varm.
 Allt, hvad som förr fläckat min skrud,
 Ar nu förbi — jag är som Gud

Helig och ren, frälst ifrån fall,
O, hvad min tunga jubla skall.

Bruden sin brudgum funnit här.
O, huru varm hans kärlek är!
O, huru skön hans brölloppssall!
Suckar och värk och nöd och kval,
Allt är förbi, natten har flytt;
Striden är nu — i frid förbytt.
Döden är död, — lifvet nu rår
Här i evig blomstringsvår.

33. Hell dig min frälsare.

Mel.: Har du intet rum för Jesus? etc.

Hell dig, segerkrönte konung!
Hell dig, Jesus Nazaré!
Som har lidit, att oss frälsa
Och gaf allt för syndare.
Hell dig, lidandets förtrogne,
Bärare af synd och skam!
Nåd blott genom dig vi finna,
Hell dig, blödande Guds lamm!
Hell dig, påskalamm på korset!
All vår synd Gud på dig lagt.
Af oändlig nåd utgifvet
Full försoning har du bragt.
Frälsning få nu alla fångar
I ditt blod på korsets stam.
Öppna stå nu himlens portar;
Hell dig, blödande Guds lamm!

Ära, magt och härligt rike
 Är du evigt värd att få.
 Lof, tillbedjan utan ände
 Må från våra läppar gå.
 Hjälpen oss, I frälsta skaror!
 Fören gladt ert offer fram!
 Stämman in i änglars lofsång;
 Hell dig, blödande Guds lamm!

34. Aldrig ensam.

Aldrig är jag ensam och allena,
 Ty den gode herden följer mig.
 Ut i nödens natt han är den stjärna,
 Som mig lyser på den rätta stig,
 Då ej tröst jag finner han mig då påminner:
 Aldrig är jag ensam, då en fara hotar mig.

Aldrig är jag ensam uti nöden.
 Herden troget följer, hvar jag går.
 Mig han hafver älskat intill döden,
 Endast han vill hjälpa och förmår.
 När af sorg jag gråter, fröjdar han mig åter.
 Aldrig är jag ensam, när på enslig stig jag går.

Aldrig är jag ensam, när jag lider
 Och då vänner lämna mig i nöd.
 Öm på nattligt läger högt jag kvider,
 Herden är min hjälp, min tröst, mitt stöd.
 Aldrig skall han svika, aldrig från mig vika,
 Trofast är min herde, han är allestädes när.

Aldrig är jag ensam, när jag glädes,
 Må jag då ej glömma herden god.
 Om för dödens timma nu jag rädes,
 Skall en blick på herden gifva mod.
 Hem han mig då bjuder, dit där sången ljuder:
 Ära vare lammet, som mig köpte med sitt blod!
 E. B. och K. R. K.

35. Sällhet i tid och evighet.

O, hvad sällhet här, Jesus hafver mig kär,
 Han har blifvit min broder och vän!
 Att få hvila med tröst, vid hans lugna bröst,
 Att få tro, att han älskar mig än!
 Kör: O, hvad säll och lycklig jag skall bli,
 Då jag en gång evig glad och fri, glad och fri,
 Skådar Jesus och blir honom lik!

Redan fröjd det är, hafva Herren kär
 Och att *äga sitt allt* i sin *Gud*.
 Han mig kröner med nåd, lärer mig sina råd,
 Gifver kraft till att lyda hans bud.

Blifver världen trång, synes tiden mig lång,
 Jag ej fruktar, ty Herren är när.
 Har jag öfverflöd eller lider nöd,
 Gud mig hjälper, ty trofast han är.

Om jag ensam står, fäller sorgens tår,
 Kristi rike likväl drager fram.
 Sker det affall och tvist, ser jag satans list,
 Dock min ovän skall stå där med skam.

Kom då hvad som helst, jag är frigjord och frälst;
Ja du död, så förfärlig du är.

Efter mödor trött skall jag hvila sött,
Tills det ljuder: se Kristus är här;

Gud ske pris, Gud ske tack! Bort med ve, bort
med ack!

Sådant passar ju icke för den, —
Som är frälst, som är köpt, som till Kristus är döpt,
Som har Gud till sin fader och vän.

36. I vårlig tid.

Och liten fågel sjöng, så skönt i rymdens blå sal
Och kvittrade från löfrikt skygd i ljuftig blomsterdal.

Och vårens sippa späd och blyg bland gröna tufvor
log,

Dess sköna glans från hemmets dörr det lilla bar-
net drog.

I trädens kronor mildt och sval en sakta vårvind
flöt

Och hviskade sitt dunkla språk och huld sin svalka
ljöt.

Och luften är så blid och frisk och himmelen så blå,
Se'n vinterns svarta molnstod flytt, för ljusa skyar
små.

När Herren själf från nådens tron naturens harpa slår,
Då vill jag sjunga också jag, att det är ljus och vår.

38. En härlig värld.

Det finns en skön och härlig värld. O, hur skönt!,:
 Där finns ej synd, ej brott, ej flärd. O, hur skönt!,:
 Balsamisk vällukt vinden bär
 Och sälla andar stråla där
 I härlighet, där Herren är. O, hur skönt!,::

Och sjukdom, tårar eller nöd nå ej dit. :,:
 Förtviflan, klagan eller död nå ej dit. :,:
 Där hvar och en är helig god,
 Hvert hjerta rent i Jesu blod,
 En själ ej hvit i denna flod når ej dit. :,:

I bröder, systrar, stora, små, följn med! :,:
 Till fadrens sälla hem vi gå, följn med! :,:
 Se tiden skyndar rastlöst fort!
 Hvar jordisk blomma vissnar bort.
 Vår tur kan komma inom kort, följn med! :,::

39. Min herde.

Mel.: Jag är ett litet lamm etc.

Min herde är nu Jesus god.
 Han köpt mig med sitt dyra blod.
 Ej något godt mig fattas kan;
 Så visst som Jesus själf är sann.

Han mig på gröna ängar för;
 Sin vilja han mig där kungör.

Han skyddar mig, så har *han* sagt,
Som äger himlens, jordens magt.

När jag i tron på honom såg,
Där jag i svaghet, hjälplös låg.
Sin Ande han mig riktigt gaf
Och syndabördor föllo af.

Ej mer jag hungra, törsta får,
Ty herden med mig alltid går.
Han är mitt bröd, min dryck min sång.
Min framtids dag är ljus och lång!

Så har jag frid uti min själ,
Ty Jesus för mig *allt* gjort väl,
Han är mitt lif, min skatt, mitt ljus
Tills trygg jag nått min faders hus.

När slutad är min jordestrid,
Jag föres hem till himlens frid.
Där Gud och Herden säll jag ser.
Och ingen död skall vara mer.

40. Den bäste vännen.

Jag vill sjunga om min vän den bäste
 Här på jordens törnbeströdda stig,
 Ty han är mitt säkra värn och fäste
 Och han städs' vid handen leder mig.
 Själff han här i jordens jämmerdal har gått.
 Pröfvat allt och sett hur litet jag förmått,
 Därför ställde han sig själf inför min Gud
 Köpte mig från synden till sin brud.

Kör: Han älskar mig se det är hemligheten
 Det enda svar, som jag kan gifva dig
 Och det skall bli min sång i härligheten
 Han älskar mig. O ja, han älskar mig!

Se hans segertecken efter striden
 Djupa hålen efter spikarne!
 Samma kropp han bär, som här i tiden,
 När han plågad vardt af bödlarne;
 Då han hängde blödande på korsets stam,
 Och för mina synder blef Guds offerlamm
 Tills han *allt* fullkomnat som i boken stod,
 Därför gäller nu hans dyra blod.

Ära, ära, ära halleluja
 Till min dyre frälsare och Gud.
 Ära, ära, ära, halleluja!

Ren och skär jag är, som Kristi brud
 Lofven honom alla helgon utan tal
 Lofven honom uppå harpa och cymball
 Härlig är min vän snart himlen öppnar sig
 Och han kommer för att hämta mig.

POEM

M504

Helsning till Julen.

Hell dig, Jul! Krona bland högtider alla,
Dig helsa vi hjärtligt välkommen åter!
Kom med ditt glada bud; nådigt oss kalla
Till Betlehem, . . . till »krubban», där du låter
Höra goda englars helsning och lofsång!

Hell dig, Jul! Krona bland dagar och tider,
Kom med ditt gudaljus! Natten än varar.
Kom snart i hvarje hem! Tiden framskrider.
Komme med kraft ditt ord, som allt förklarar!
Låt oss i helig fröjd höra om Jesus!

Hell dig, Jul! Välkommen med dina gåfvor!
Gå ej förbi någon af dem, som lida!
Sänd himlens frid och fröjd med dina häfvor!
Närme du fort den dag, som folken bida,
Då Kristus återkommer stor i ära.

Hell dig, Jul! Fröjder ock barnen du bringar.
Oblandad glädje du alla fritt gifver.
Önskligt vår hyllningssång bures på vingar,
Högt upp till gudars hem, där den visst blifver
Blandad med änglarnes härliga lofsång.

Hell dig, Jul! Tänd nu dina ljus i höjden!
Sprid fort ut dina klara, ljusa strålar!
Änglar ock människor, jublen i fröjden;
Värdigt, högtidligt, kring granen, som prålar;
Vittnar symboliskt om Gud som gaf ljuset.

Af K. R. K.

Våren.

Gläds, ty våren kommer — solen närmar sig!
 Snö och isar smälta — allt som hindrar dig.

Elfvar och bäckar, snart fria
 ilande utför, gladt skria —:

»Vintern förgår!

Vårtimman slår!»

Nu milda vårvindar leka —,
 ljuft smekande kinderna — bleka.

Forsarne väldigt dåna.

Åt dem ditt öra låna!

Lyss till deras tal —

i solbelyst dal:

»Böljan är fri,

allt slafveri.»

Fagra blommor skära,

Syns re'n ängen bära.

Göken nu fröjdfullt gal

i härlig, lummig sal.

Fågelkörens sång

höres — dagen lång.

Härligt jorden klädes.

All naturen glädes.

Solen strålfullt ler;

i dess ljus du ser

Guds kärlek uppenbarad,

Hans stora magt förklarad.

K. R. K.

Blomman.

Lilla blomman oskuldsfullt
 gången är ur jordens mull;
 Öppnar sina kalkar små,
 bedjande till Gud att få
 del af himlens sol och rägn,
 växande i skapar'ns hägn.

Se hur skön och trygg hon står,
 trots all storm, som öfver går,
 Hon ej tärs af ängslan svår,
 Sorgen henne aldrig når.
 Sällare helt visst hon är,
 än en mänska »världslig» kär.

O, min själ, — en blomma lik,
 Blif på tro och bön nu rik!
 Njut af himlens rägn och sol
 invid faderns nådastol!
 Lyft din kalk mot himlen opp,
 Målet för din blomningsknopp!

Af K. R. K.

Tig!

När elakt tal du hör,
 Som skada »nästan» gör.
 Du vis och lycklig är,
 Om tiga då du lär.

Ty tänk om du tar del,
 Att sprida nästans fel.
 Det torde kännas tungt,
 När du ej själf har lugnt.

Men hör hur en och hvar
 Har öra — tunga snar,
 att lyssna — sprida fort
 Rundt kring... från ort till ort.

Allt det som bättre var
 Åt glömskan lämna kvar,
 Än säga för hvar man,
 Det som ej gagna kan.

Om än en »höna» gal,
 Är det ej något tal,
 Som utbasunas skall
 För kända världen all.

»Att tala silfver är,
 Men tiga guld», så lär
 Ett af de vises ord,
 Som känt är på vår jord.

Tig därför med fröjd!
 Det gör dig mera nöjd,
 Än kackla, gala ut
 Det, »intet» var till slut.

Af K. R. K.

Månen.

När solen dalar — månen ståtligt höjer sig,
 Då först dess silfversken belyser mildt din stig.
 Och hvar förståndig vandrare värderar då
 Det ljus, som eljest icke kunde loford få.

En återglans af solens ljus blott månen gifver,
 Där han i rymden kungligt på sin bana drifver.
 Nog vet han tid och plats, som lysas skall på vägen,
 Sitt ljus han troget återger i alla lägen.

Väl möta stormar, mörker, moln och äfven dimma,
 Dock månen ilar, lyser, det till trots hvar timma
 Och när du söker — ej hans anlete kan finna.
 Tänk då! Hans ljus nu andra regioner hinna.

Liksom en skön och smyckad brud mot brudgum ilar
 Tills ändligt hon i nya hemmet lycklig hvilar,
 Så skön går månen fram sin fria, stora bana,
 Och öfverallt han vecklar ut sin ljusa fana.

Må ock ditt ljus... hur stort... likt månens vän-
 ligt lysa

Troget! på tid och plats — ej mörker bör du hysa!

Sky städse afund, allt förtal och världens äflan!
Med barnslig fröjd tag del i god och ädel täflan.

Var frigjord, lycklig uppå lefnadsvägen din!
Det torde föra mer än en i himlen in.
Och lön så rik och stor dig gifver världars Gud,
Om du i tro och kärlek följt hans helga bud.

Af K. R. K.

Frälsnings timma slår.

Israel, din frälsningstimma,
länge väntad, ljufvigt slår.
Re'n ditt Kanaan synes glimma.
Sälla tid, som nu ingår.

Lammet slaktadt är ock vordet,
Blodets tecken synligt är.
Snart allt ordnadt efter ordet.
Frihetshjälten, han är när.

Helig glädje stilla råder
i hvart hus, där Israel bor;
ty Jehova rik i nåder
uppenbaras god och stor.

Men hos Farao döden skördar,
där är klagan, jämmer ve;
ty mordängelen han mördar,
förstfödt, för hvar syndare.

Israel dock frälsning vunnit
genom lammets purpurblod.
Dödens ängel väg ej funnit
öfver lifvets rena flod.

Sista trädostimmen gången,
Säll, o Israel, är du!
Höj af hjärtat frihetssången,
sorg och suckan sluta nu!

Skyndsamt från Egypten tåga
till det fria Kanaans land.
Dröja här du ej må våga,
Hasta fort vid »stodens» hand!

Farao dig efterjagar.
Räds ej därför, lilla folk!
Jehova dig än ledsagar,
Moses är jämväl din tolk.

Om än berg och haf dig hindra,
Fäll ej modet, se blott opp!
Löftets stjärnor ännu tindra.
Gud han är din hjälp, ditt hopp.

Snart är vägen synlig vorden
genom fruktadt Röda haf.
Tag din Gud helt tryggt på orden,
Farao får här sin graf.

Andra stranden snart är hunnen.
Frälst och salig står du där.
Ser på lammet — striden svunnen.
Frid och hvila Gud beskär.

Ej din glädje mer skall störas
Utaf mödor, sorg och tvång.
Ständigt hjärtats strängar röras
till din Guds och lammets sång.

Af *K. R. K.*

